

ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
SERVICE PHILATELIQUE

No 1/1998

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
«50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

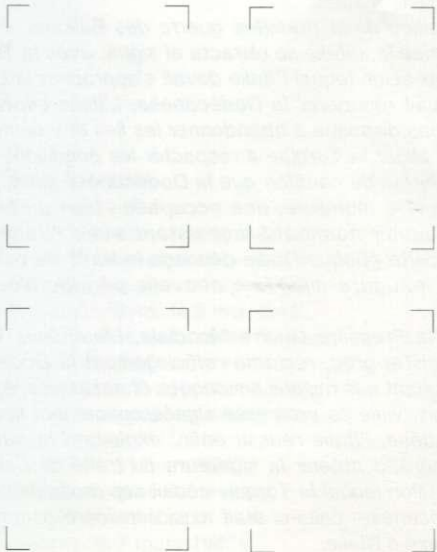
•
SÉRIE COMMÉMORATIVE DE TIMBRES
«50 ANS DEPUIS LE RATTACHEMENT DU DODECANÈSE
A LA GRECE»

•
COMMEMORATIVE SET OF STAMPS
«50 YEARS SINCE THE INCORPORATION OF THE DODECANESE
INTO GREECE»

•
GEDENKMARKENSERIE
«50 JAHRE VON DER INTEGRATION DES DODEKANES
ZU GRIECHENLAND»

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
POSTES HELLENIQUES

ΚΛΑΣΕΙΣ	ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ	ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ
Δρχ. 100	Η υπογραφή της συμφωνίας παράδοσης της Δωδεκανήσου από το Γερμανό Διοικητή στον Άγγλο και Έλληνα στρατιωτικό, που οδήγησε στην ενσωμάτωσή της στην Ελλάδα (Σύμη, 8 Μαΐου 1945).	8.000.000
Δρχ. 140	Η Ελλάδα και ο Κολοσσός της Ρόδου, με φόντο την Ελληνική Σημαία.	10.600.000
Δρχ. 170	Η παράδοση της Δωδεκανήσου από τον Άγγλο στρατηγό στον Έλληνα ναύαρχο, στρατιωτικό διοικητή (Ρόδος, 31 Μαρτίου 1947).	400.000
Δρχ. 500	Η Ελληνική Σημαία υψώνεται στην ελεύθερη Δωδεκάνησο (Κάσος, 7 Μαρτίου 1947).	4.000.000

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ : 27x35 χιλ., σε φύλλα των 50 τεμαχίων.
ΣΧΕΔΙΑΣΗ-ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Κωνσταντίνος Μιχώτας.
ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ : Πολυχρωμία (OFF-SET).
ΕΚΤΥΠΩΣΗ : "ΑΛΞ. ΜΑΤΣΟΥΚΗΣ" Α.Ε.
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ - ΔΙΑΘΕΣΗ : Θα κυκλοφορήσουν στις 27 Φεβρουαρίου 1998 και θα διατίθενται από τα Ταχ. Γραφεία μέχρι και 26 Φεβρουαρίου 1999, εκτός αν εξαντληθούν νωρίτερα. Πλήρεις σειρές θα διατίθενται από τα Ταχ. Γραφεία για τέσσερις μήνες από την κυκλοφορία τους και από το Κεντρικό Φιλοτελικό Γραφείο για δέκα μήνες, εφόσον δεν εξαντληθούν νωρίτερα.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θα εκδοθούν και θα έχουν παράσταση σχετική με το θέμα της σειράς.

ΔΙΑΘΕΣΗ Φ.Π.Η.Κ.

Θα διατίθενται προς 1.037 δρχ. ο καθένας, με προεγγραφές στα κατά τόπους Ταχ. Γραφεία, μέχρι και 18 Φεβρουαρίου 1998. Θα πωλούνται επίσης από το Κεντρικό Φιλοτελικό Γραφείο (Αιόλου 100, 101 88 ΑΘΗΝΑ) επί 15 ημέρες από την ημέρα κυκλοφορίας της σειράς, εκτός αν εξαντληθούν νωρίτερα.

Την άνοιξη του 1912 μοίρα του ιταλικού στόλου καταλάμβανε τα τουρκοκρατούμενα δώδεκα νησιά του Νοτιοανατολικού Αιγαίου, που από την εποχή εκείνη είναι γνωστά ως Δωδεκάνησα. Οι επικεφαλής των δυνάμεων κατοχής σε σχετικά διαγγέλματα εξηγγύσαν ότι η Ιταλία προέβη στην κατάληψη των νησιών στα πλαίσια του ιταλοτουρκικού πολέμου στην Λιβύη και μόνο για τις ανάγκες του πολέμου αυτού, μετά τη λήξη του οποίου δεσμεύετο να παραχωρήσει στους νησιώτες αυτονομία και το δικαίωμα αυτοδιάθεσης. Με την κήρυξη του πρώτου βαλκανικού πολέμου τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου η Ιταλία υπαναχώρησε από την αρχική θέση της και υπόγραψε συνθήκη ειρήνης με την Τουρκία, σύμφωνα με την οποία η Ιταλία θα έπαιρνε τη Λιβύη κι η Τουρκία θα επανακτούσε τα Δωδεκάνησα. Η Ιταλία, όμως, δεν φάνηκε πρόθυμη να εγκατα-

λείψει τα νησιά και παρέμεινε σ' αυτά υπό το πρόσχημα της πλήρους εφαρμογής από την Τουρκία των όρων της συνθήκης. Σ' αυτήν την ιδιότυπη υπό τύπον ενεχύρου κατοχή, στην συνύπαρξη δηλ. μιας ονομαστικής τουρκικής και μιας στρατιωτικής ιταλικής εξουσίας παρέμειναν τα Δωδεκάνησα μέχρι τον Πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο, οπότε η Ιταλία κατήγγειλε την συνθήκη ειρήνης με την Τουρκία εγκαιναίοντα έτσι νέα πολεμική κατοχή. Με την λήξη του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου ο Έλληνας πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος ζήτησε επίσημα τα Δωδεκάνησα από την Ιταλία, επικαλούμενος λόγους εθνικοιστορικούς. Η Ιταλία αφού αθέτησε δύο φορές την υπογραφή της για την εθνική αποκατάσταση των Δωδεκάνησων, πέτυχε στο τέλος, εκμεταλλευόμενη την μικρασιατική καταστροφή, την υπογραφή της συνθήκης της Λωζάννης της 24.7.1923 με την οποία η Τουρκία εκχωρούσε στην Ιταλία τα κυριαρχικά της δικαιώματα στα Δωδεκάνησα, τα οποία θεωρούνται επίσημα προσαρτημένα στην Ιταλία. Μέχρι το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου η Ιταλία προσπάθησε με κάθε μέθοδο και ιδίως με την απαγόρευση της ελληνικής παιδείας, της ελληνικής γλώσσας και κάθε εθνικής εκδήλωσης να αφελληνίσει τον πληθυσμό των νησιών, αλλά χωρίς επιτυχία, αφού οι συνειδήσεις των Δωδεκανησίων ήσαν σταθερά προσηλωμένες στην Ελλάδα και δεν έπαψαν ποτέ να πιστεύουν στην εθνική τους αποκατάσταση. Η Ιταλική ανακωχή του 1943, η κατάληψη των νησιών από τα συμμαχικά στρατεύματα τον Μάιο του 1945, η απόφαση των Νικητών του Πολέμου να αποδοθούν τα Δωδεκάνησα στην Ελλάδα, η αγγλική στρατιωτική κατοχή μέχρι την 31η Μαρτίου 1947 και η περιέλευσή τους από την ημερομηνία αυτή υπό ελληνική στρατιωτική διοίκηση, αποτέλεσαν μια αλυσίδα γεγονότων που κατέληξαν στο αίσιο για τα Δωδεκάνησα τέρμα, όταν την 28 Οκτωβρίου 1947 η Δ' Αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων κήρυξε την προσάρτηση της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα. Η 7η Μαρτίου 1948 ορίστηκε και γιορτάστηκε ως ημέρα της πανηγυρικής τυπικής ενσωμάτωσής.

Ο Νομάρχης Δωδεκανήσου
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

VALEURS	DESCRIPTION	QUANTITÉS
100 drs	La signature de l' accord de cession du Dodécanèse, du commandant allemand aux militaires grec et anglais, qui a entraîné son rattachement à la Grèce (Symi, le 8 mai 1945).	8.000.000
140 drs	La Grèce et le Colosse de Rhodes, sur fond du drapeau grec.	10.600.000
170 drs	La cession du Dodécanèse par le général anglais à l' amiral grec et gouverneur militaire (Rhodes, le 31 mars 1947).	400.000
500 drs	Le drapeau grec est levé sur le Dodécanèse libre (Cassos, le 7 mars 1947).	4.000.000

DIMENSIONS : 27 x 35 mm, en feuilles de 50 timbres.
DESSIN : Constantinos Michotas.
PROCÉDÉ D'IMPRESSION : Multicolore (Offset).
IMPRESSION : "ALEX. MATSOUKIS" S.A.
CIRCULATION-VENTE : Les timbres seront mis en vente le 27 février 1998 dans les bureaux de poste jusqu'au 26 février 1999 inclus, sauf épuisement anticipé.
 Des séries complètes seront disponibles auprès des bureaux de poste durant quatre mois à partir de leur mise en circulation, et au Bureau Philatélique Central durant dix mois, sauf épuisement anticipé.

ENVELOPPES PREMIER JOUR

Elles porteront une représentation sur le thème de la série.

VENTES DES ENVELOPPES PREMIER JOUR

Par souscription dans les Bureaux de Poste au prix de 1037 drachmes pièce, jusqu'au 18 février 1998 inclus.
 Elles seront également disponibles auprès du Bureau Philatélique Central (100, rue Eolou Gr - 101 88 ATHENES), pendant 15 jours à compter de leur mise en circulation, sauf épuisement anticipé.

Au printemps 1912, une escadre de la flotte italienne s'emparait des douze îles du sud-est de la mer Egée, occupées par les Turcs et connues depuis ce jour, sous le nom de Dodécanèse («douze îles»). Dans leurs communiqués, les chefs des forces d'occupation expliquaient que l'Italie avait pris possession de ces îles dans le cadre et pour les besoins seulement de la guerre de Libye entre l'Italie et la Turquie et qu'elle s'engageait à rendre aux habitants de ces îles, après la guerre, leur autonomie et leur droit à disposer d'eux-mêmes.

A la déclaration de la première guerre des Balkans, en octobre de cette année là, l'Italie se rétracta et signa, avec la Turquie, un traité de paix selon lequel l'Italie devait s'approprier la Libye et la Turquie devait récupérer le Dodécanèse. L'Italie cependant, ne se montra pas disposée à abandonner les îles et y demeura sous prétexte d'obliger la Turquie à respecter les conditions du traité. C'est sous forme de caubiton que le Dodécanèse subit, jusqu'à la première guerre mondiale, une occupation bien particulière: la Turquie, pouvoir nominatif, coexistant avec l'Italie, pouvoir militaire; à cette époque l'Italie dénonça le traité de paix avec la Turquie et inaugura ainsi une nouvelle période d'occupation armée.

A la fin de la Première Guerre Mondiale, Eleuthérios Venizelos, Premier ministre grec, réclama officiellement le Dodécanèse à l'Italie, invoquant des raisons historiques et nationales. Après avoir par deux fois, violé sa promesse signée concernant la restitution du Dodécanèse, l'Italie réussit enfin, exploitant la catastrophe d'Asie Mineure, à obtenir la signature du traité de Lausanne le 24.7.1923, selon lequel la Turquie céda ses droits de suprématie sur le Dodécanèse; celui-ci était ainsi considéré comme officiellement annexé à l'Italie.

Jusqu'à la fin de la Seconde Guerre Mondiale, l'Italie s'efforça par tous les moyens et particulièrement en interdisant l'éducation grecque, la langue grecque et toute manifestation nationale, de «deshelléniser» les habitants de ces îles mais sans succès, car ceux-ci ont toujours été profondément dévoués à la Grèce et jamais ils n'ont cessé de croire à leur rattachement à la nation. La cessation des hostilités de la part de l'Italie en 1943, la prise de possession du Dodécanèse par les troupes alliées en mai 1945, la décision des vainqueurs de restituer ces îles à la Grèce, l'occupation armée anglaise jusqu'au 31 mars 1947 et l'intégration du Dodécanèse, à partir de cette date, au commandement militaire grec, tout ceci a constitué une suite d'événements dont l'aboutissement s'avéra favorable au Dodécanèse quand le 28 octobre 1947, la quatrième Assemblée nationale révisionnelle hellénique proclama le rattachement du Dodécanèse à la Grèce. On célébra le 7 mars 1948 qui fut désigné comme étant le jour du rattachement formel.

Le Préfet du Dodécanèse
 YANNIS PARASKEVAS

CATEGORY	DESIGNS	QUANTITIES
Drs 100	The signing of the treaty for the surrender of the Dodecanese by the German commander to the English and Greek military, which led to their incorporation into Greece (Symi, 8th May 1945).	8.000.000
Drs 140	Greece and the Colossus of Rhodes, against the background of the Greek flag.	10.600.000
Drs 170	The handing over of the Dodecanese by the English general to the Greek admiral and military commander (Rhodes, 31st March 1947).	400.000
Drs 500	The Greek flag is raised over the free Dodecanese (Kassos, 7th March 1947).	4.000.000

DIMENSIONS : 27 x 35 mm, in sheets of 50.
DESIGN-ADAPTATION : Konstantinos Michotas.
PRINTING METHOD : Multicolored (OFFSET).
PRINTERS : "ALEX. MATSOUKIS" CORP.
CIRCULATION-SALES : This set will be issued on 27 February 1998 and will be available at local Hellenic post offices through 26 February 1999, unless previously sold out.
 Complete sets will be available at local Hellenic post offices for four months from their circulation and at the Central Philatelic Office for ten months, unless previously sold out.

FIRST DAY COVERS

FDC's will be issued and have a design related to the subject of the set.

SALES OF FDC's

FDC's will be available at a charge of 1.037 drachmas each. Advance orders can be placed at local Hellenic post offices through 18 February 1998. FDC's will also be sold at the Central Philatelic Office (100 Aioulou Streett, 101 88 ATHENS) for 15 days from their date of circulation, unless previously sold out.

In the spring of 1912 a squadron of the Italian fleet seized the twelve Turkish-occupied islands of the south-eastern Aegean, which have since been known as the Dodecanese («twelve islands»). The leaders of the occupying forces proclaimed that Italy had proceeded to the seizure of the islands as part of the Turkish-Italian war in Libya, and only for the needs of this war, after the end of which they pledged to grant the islanders autonomy and the right to self-determination.

With the declaratation of the First Balkan War in October of the same year, Italy withdrew from its original position and signed a peace treaty with Turkey, in accordance with which Italy would take Libya, and Turkey would regain the Dodecanese. Italy, however, did not appear willing to abandon the islands, and remained there on the pretext of obliging Turkey to fully implement the terms of the treaty. The Dodecanese remained «awaiting bail» in this curious occupation, with the co-existence of a titular Turkish and military Italian power, until the First World War, when Italy broke the peace treaty with Turkey, thus inaugurating a new period of wartime occupation.

With the ending of WW I the Greek Prime Minister, Eleftherios Venizelos, officially demanded the Dodecanese from Italy, invoking national and historical reasons. Italy, having twice gone back on its signing of the restitution of the Dodecanese, and exploiting the Asia Minor catastrophe, finally achieved the signing of the Treaty of Lausanne on 24th July 1923, with which Turkey surrendered to Italy its sovereign rights in the Dodecanese; they were thus seen as official Italian annexes.

Until the end of the Second World War Italy used every method in its attempt to de-Hellenise the population of the islands, particularly through the banning of Greek education, the Greek language and every display of nationality. This was without success, however, since the minds of the islanders were constantly fixed on Greece, and they never ceased to believe in their national restitution.

The Italian trucc of 1943, the seizure of the islands by the allied troops in May 1945, the decision of the Victors to restore the Dodecanese to Greece, the English military occupation until 31st March 1947 and their coming from that date under Greek military command were a chain of events which concluded in a favourable result for the Dedecanese when, on 28th October 1947, the Fourth Hellenic Revisionary Parliament proclaimed the restitution of the Dodecanese to Greece. March 7th 1948 was fixed and commemorated as the day of formal incorporation.

The Prefect of the Dodecanese
YIANNIS PARASKEVAS

WERTE	ABBILDUNGEN	MENGEN
Dr. 100	Unterschreibung des Übereinkommens für die Übergabe des Dodekanes vom deutschen Kommandant an den griechischen und den englischen Offizier, die zu Integration des Dodekanes zu Griechenland (Symi, 8 Mai 1945) geführt hat.	8.000.000
Dr. 140	Griechenland und der Koloß von Rhodos vor dem Hintergrund der griechischen Fahne.	10.600.000
Dr. 170	Übergabe des Dodekanes vom englischen General an den griechischen Admiral, Militärkommandant (Rhodos, 31 März 1947).	400.000
Dr. 500	Die griechische Fahne wird in freien Dodekanes hochgezogen (Kassos, 7 März 1947).	4.000.000

FORMAT : 27 x 35 mm auf Bogen zu je 50 Stück.
ENTWURF-ANPASSUNG : Konstantinos Mychotas.
DRUCKMETHODE : Offset.
DRUCK : ALEX. MATSOUKIS A.G.
UMLAUF-VERKAUF : Die Serie Kommt am 27. Februar 1998 im Umlauf und ist bei den Postämtern bis 26. Februar 1999 erhältlich, wenn nicht früher vergriffen. Vollständige Serien sind während der ersten 4 Umlaufmonate auch bei den Postämtern und für 10 Monate beim Zentralen Philatelistischen Dienst erhältlich, wenn nicht früher vergriffen.

ERSTTAGSUMSCHLÄGE

Sie werden herausgegeben und eine Darstellung tragen, die mit dem Thema verwandt sein wird.

ERWERB VON ERSTTAGSUMSCHLÄGEN

Nach Voranmeldung bei den lokalen Postämtern bis 18 Februar 1998 bei den lokalen Postämtern zu je 1.037 Dr. Während der ersten 15 Umlaufstage auch beim Zentralen Philatelistischen Dienst (Aiolou Str. 100, 101 88 ATHEN) erhältlich, wenn nicht Früher vergriffen.

Im Frühjahr 1912 hat ein Flottenverband der italienischen Marine die zwölf Inseln der Nordostägais erobert, die bis dann unter türkischen Herrschaft lagen und mit dem Namen Dodekanes bekannt waren. Die Führer der Besatzungsmächte erklärten in Verkündigungen, Italien sei zur Einnahme der Inseln in Rahmen des Krieges gegen die Türkei in Libyen - und nur für die Bedürfnisse dieses Krieges - vorgegangen. Italien sei bereit, nach Ende dieses Krieges, die Autonomie und Selbstbestimmung der Inselbewohner zurückzuerstatten. Nach dem Anfang des Ersten Balkanischen Krieges im Oktober

des gleichen Jahres, tritt Italien von ihrer ursprünglichen Stellung zurück und schloß ein Friedenspakt mit der Türkei ab, gemäß dem Italien Libyen bekommen wurde und die Türkei den Dodekanes zurückerobern wurde. Dennoch war Italien nicht hereit, die Inseln zu verlassen und blieb dort, mit dem Vorwand der unvollständigen Erfüllung der ersten Weltkrieg blieb also der Dodekanes als Pfand unter dieser eigenartigen Besatzung, bei der die Inseln sowohl von einer nominellen türkischen, als auch von einer militärischen italienischen Macht verwaltet wurden. Danach klagte Italien den Friedenspakt mit der Türkei an und begann somit eine neue Kriegsbesatzung.

Nach dem Ende des ersten Weltkrieges beantragte der griechische Premierminister, Eleftherios Venizelos, offiziell den Dodekanes von Italien, unter Berufung auf nationalhistorisch verbrieft Rechte. Nachdem Italien, zweimal den Vertrag für die Wiederherstellung der Rechte des Dodekanes brach, kam es am 24/7/1923 zur Unterschrift des Lausanne-Paktes, gemäß dem die Türkei ihre souveräne Rechte im Dodekanes Italien übertragen sollte, wobei Italien die Gelegenheit der Zerstörung in Kleinasien ausnutzte. Der Dodekanes wurde also offiziell Italien angefügt.

Bis Ende des zweiten Weltkrieges hat Italien mit allen Mitteln und vor allem mit dem Verbot der griechischen Erziehung, Sprache und Veranstaltungen versucht, das griechische Nationalgefühl der Inselbewohner abzuschaffen, aber ohne Erfolg. Das Bewußtsein der Dodekaneser war ja fest an Griechenland angeheftet und sie hörten nie auf, an ihre nationale Rehabilitierung zu glauben.

Der italienische Waffenstillstand von 1943, die Eroberung der Inseln von den Alliierten im Mai 1945, die Entscheidung der Kriegessieger, den Dodekanes Griechenland zu überreichen, die englische Besatzung bis zum 31. März 1947 und der Übergang der Inseln zur griechischen Militärverwaltung stellten eine Kette von Ereignissen dar, die zur erfreulichen Proklamation des 28. Oktober 1947 führte, in der das IV. Parlament der Griechischen Republik den Anschluss des Dodekanes zu Griechenland ankündigte. Der 7. März 1948 wurde als Tag der feierlichen Integration bestimmt und gefeiert.

Der Präfekt des Dodekanes
GIANNIS PARASKEVAS